

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **četrtek, petek in sobota**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ 8.— za vse leto . . . 12.— „ „ 18.—

Narodno je plačevati naprej za naročbo brez priložne naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnštvo** ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte rokizane oije se proste poštuje.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Razmere na Primorskem.

(Govor posl. dr. Žitnika v seji zbornice poslancev dne 13. maja 1897.)
(Daj.)

Dovolite mi gospodje od one (leve) strani čisto malo paralelo. Nikogar nečemo žaliti ali izživati, izreči hočem le svoje subjektivno mnenje. Jezikovne naredbe za Češko in Moravsko, o katerih je toliko govorjenja, provzročile so minole dni mnogo hrupa v tej visoki zbornici, razvnele so ogorčenih besednih bojov in izzvale toliko umetnega iskrenja, da bi človek moral skoro dvomiti na resnosti užigajočih trditvev nekaterih gospodov govornikov glede zapostavljanja, izzivanja in žaljenja nemškega plemena, mogočno stoječega v Avstriji.

No, gospóda moja, vi bi mogli tožiti, vi bi mogli ropotati, da: nebo in zemlja bi morali klicati na pomoč, da pridobite zadoščenja baje žaljenemu ljudstvu (Klici na levi: To storimo tudi!), ako bi se nahajali le v približno podobnih odnošajih, v kakoršnih se nahajajo jugoslovansko prebivalstvo in njega zastopniki. (Tako je!)

Jeden gospodov, katerega visoko cenim osebno, je rekel tudi: Da, za božjo voljo, ne more se nam šteti v zlo, da se razvemamo in navdušujemo za našo mater Germanijo. Dobro, vsprejemam to mirno; barbar bi moral biti, ne človek, ne patrijot, ako ne bi imel takega plemenitega čustva, toda, potem ne štejte v zlo tudi nam, ako imamo svojo jugoslovansko mater, Jugoslavijo, katero hočemo častiti, od katere se ne damo ločiti, in ki sedi ob nogah vzvišene matere Avstrije in obrača z upanjem svoje poglede do nje, da bi jej jedenkrat vendar zvalila prijazen nasmeh. (Pohvala.)

Njeg. ekselencija g. ministerski predsednik je v svojem zadnjem odgovoru na tozadevno inter-

pelacijo apeloval na dejansko sodelovanje onih krogov obeh narodnosti, ki morejo uplivati v pomirljivem zmislu vsled svojega ugleda in upliva na prebivalstvo, kajti le na ta način je možno uspešno pripravljati pot zadovoljivim odnošajem in ohraniti trajno take odnošaje. Mi smo pripravljani k temu slehernega dne; veseljem bi porabili priliko, da bi došli enkrat do kakega modus vivendi, do sporazumljenja od naroda do naroda.

Ali ne dadó nam take prilike, nočejo je dati.

Pred nekoliko leti se je vršil tu privaten pogovor med nekim slovenskim in dvema italijanskima zastopnikoma. Tedaj je rekel slovenski poslanec: Gospodje moji, dajmo, delajmo za sporazumljenje od naroda do naroda, poiščimo kakov modus vivendi, da bomo mogli mirno živeti drug z drugim. In kakov je bil odgovor? „Nikdar! Kajti jednakopravnost med Italijani in Jugoslovani je nemogoča stvar, *pasti mora jeden ali drugi!*“ To ste rekli sami tudi danes. Po takem naj ministerski predsednik ne apeluje do nas, ampak samo do vaše stranke.

Ta dogodek priča, da se nam je usilil boj! Mi vsprejemamo ta boj, pobiramo rokovic, ki ste nam jo zalučali, kajti, ako ste vi od železa, pa smo mi od jekla. Naša orožja niso gola bodala, ampak *sloveška prava*, a srčnosti zajemamo iz ljubezni do našega naroda in iz nagona do samohrane.

Vsi ti dogodki, katere sem omenjal na kratko, so znaki bolezni, in — da še enkrat povdarim to — vladnega zistema, ki je donesel najslabšega sadu in ga mora morda, žal, še donášati, česar naj bi nas obvarovala Vsemogočni Bog in previdnost avstrijskih državnikov; kajti gibanje v Primorski traja še vedno, toda namestnik, proti kateremu se v prvi vrsti obračajo naše tožbe — to pravim

Dvakrat, trikrat je še pošepetala: „Odreci se... odreci se...“ potem se jej je glavica nagnila na blazino in umrla je, ne da bi mu odkrila, kako naj se odreče — — — — —

„Tista Delobelle“ je mrtva, gospod policijski komisar! Saj sem vam pravil, da tega ne stori nikdar več. Takrat jej je smrt prihranila trud in pot... sama je prišla ponjo in sedaj — vi neverjetnež — so vam porok štiri dobro skupaj zbite jelkove deske, da bode držala objubo. Besedo je dala, da tega ne stori več — sedaj ostane možbeseda.

Mala šepalka je mrtva! Ta vest je razburila ves okraj Francs-Bourgeois. Ne rečem, da je bila Désirée povsod znana in priljubljena; saj ni hodila ven, in le redkokrat je bilo videti pri oknu blede obraz male puščavnice s temno obrobljenimi očmi, ki se pričale o neumornem delu. A kadar se je zagrebala hči slovečega Delobellea, se je moralo sniti mnogo gledaliških igralcev in Pariz ves nori za to vrsto ljudij; navdaje ga razkošje, kadar vidi na cesti večerne malike v jasni dnevni svetlobi ter spoznava njih pravi obraz, osvobojen prevarljivega čarodelnega svita z odra. Radi tega so se na tlaku Rue de Braque kar gnetli radovedneži, ko so v dan pogreba hrupno pribijali bele žalne draperije na vrata hiše žalovanja.

Igralci se dobro zlagajo med seboj, to se jim mora priznati. Vsaj nekova prijateljska vez in navada jih sili k temu, da se udeležujejo slehernega

odkrito — on vztraja še vedno pri svoji stari, izkušeni taktiki.

Mi ne obtožujemo v prvi vrsti italijanskega ljudstva kakor takega, ampak vladne organe, ki nimajo nikakega spoznanja. Obžalujem, da ni tu nobenega visokih gospodov; poklical bi jim v spomin oni stari pregovor, ki se je uresničeval vsikdar: *Periculum est in mora*, nevarnost tiči v zamudi.

Vlada mora trdno roko poseči v to sršenovo gnezdo, mora dovesti do spremembe in storiti kraj napačni politiki. (Tako je!) Kajti tudi to je res: *Romanis deliberantibus Saguntum periri.*

Tu ne pomaga prememba oseb, naj sedi tam doli Rinaldini ali kakov Imbriani, zistem se mora premeniti.

Italianissimi bodo sicer bili okolo sebe razsrjeni, novinarski junaki bodo pisali, da jim bodo krvaveli prsti; toda vlada naj se ne da motiti, ampak preokrene naj in napreduje odločno po stezi pravičnosti. Odpravi naj zistem, ki ga je nekdanje uvela nemškoliberalna in centralistiška stranka, kažoča do italianissimov najnerazumnejše in najneodpustnejše potrpljenje, kateri zistem je Slované izročil Italijanom. Toda, gospóda moja, tudi Nemcem tu doli se že danes ne godi bolje, nego onim na Ogerskem. Italianissimi, nočem reči patrijotična stranka, naj se privadijo in čutijo, da so v Avstriji (Tako je!) in da zmernost in potrpljenje državne vlade imata in morata imeti svoje meje.

In kaj želimo, kaj zahtevamo mi? Visoka vlada naj vendar enkrat obrne svojo pozornost na abnormalne odnošaje v Primorski, naj vsestranski privede do veljave prava, zajamčena v državnih temeljnih zakonih in naj slednjič da strogo preiskati, da-li so bila zakonita, potrebna in umestna mnogoštevilna aretovanja, izvršena v političkih okrajih Gorica, Poreč in okolica tržaška od druge polovice meseca marca t. l. sem.

javnega pojava stanovske družnosti svoje, plesov, koncertov, poedin in pogrebov.

Dasi veliki Delobelle že dolgo časa ni več spadal k odru in je njegovo ime že pred petnajstimi leti izginilo iz gledaliških poročil, je zadoštovala kratka opomba podrejenega gledališkega časnika: „Gospoda Delobellea, nekdanjega prvega junaka na gledališčih v Metz in Alençonu, je zadela nesreča itd. Pogreb bode itd.“, da je priklicala cele tolpe igralcev iz vseh koncev mesta in predmestij.

Veliki ali mali, neznani ali sloveči — vsi so bili tu! Tisti, ki so z Delobelleom igrali v provinciji, kakor tudi oni, ki so ga srečavali samo v gledaliških kavarnah; zanje je spadal med tiste, vedno znova pojavljajoče se obraze, katerih niso vedeli združevati z nobenim določenim imenom, in zato so ga na kratko prištevali krogu, v katerem se je gibal. Prišli so celó igralci, potujoči preko Pariza in taki, ki so prišli z dežele v Pariz iskat ravnateljca ali mesta.

In vse te neznosne in sloveče može, Parižane in deželane, je navdajala želja, da bi bili imenovani po časniki med poročili o pogrebu. Tem častiželjnim ljudem je dobrodošel vsaki način javne omembe, in njih skrb, da bi jih občinstvo ne pozabilo, je tolika, da se jim tedaj, ko se ne morejo pokazati, celó vzbuja želja, da bi se vsaj govorile o njih, in da se na vso moč trudijo, da bi hitro ne izginili iz vrste pariških dnevnih slavljencev.

(Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši. 111

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Govorila je počasi, s težavo, iskala besed ter pretrgavala stavke s premolki, v katerih je čakala, da bi se oče ganil ali kaj rekel. Toda igralec ni umel, kaj ona misli. Gledal jo je z velikima, okroglima očesoma, slišal, kar mu je pravila, zavedal se nejasno, da se v tej čisti, neizprosni otročji duši dviguje tožba proti njemu, a vedel ni, kaj bi to utegnilo biti.

„Meni se zdi, da bi prav storil,“ je pričela Désirée plašno znova, „da bi prav storil, ako bi se odrekel...“

„Kaj... kaj si rekla?...“

Ona je umolknila, videča utis svojih besed. Izraz obupa je kar spačil ginljivi obraz starega igralca. Solze, prave solze, katerih niti z roko, kakor je navada na odru, ni skušal skriti, so mu zalile oči, ne da bi tekle iz njih: takšen je bil strah, ki mu je krčil grlo. Nesrečnik je pričeval umeti... Izmed dveh oseb, ki sti mu zvesti ostali s svojim občudovanjem, se je obračala jedna od njega... njegova hči ni več verovala vanj! Te ni mogoče... gotovo je napačno slišal, napačno umel. Čemu naj se odreče?... A vpricho neme prošnje njegovega milosti prosečega pogleda Désirée ni bila toliko pogumna, da bi dovršila. Sicer pa je ubožici pošla moč življenja.

Mi zahtevamo enakopravnosti in varstva od strani oblasti proti terorizmu italijanistov.

Mi zahtevamo, kakor je omenil posrednji gospod predgovornik, da naj bi šel tja doli in naj bi preiskoval nepristransko mož, Nemeč, Madjar, ali kdor si bodi; isti se uveri, da so le oblasti in magistratni organi izvali nemir in razburjenje. (Tako je!)

Prepriča se, da so italianissimi ustanovili anarhijo in da bi hoteli Slovanom naprtiti krivdo.

To bi morala spraviti na dan preiskava, toda žal, da nimamo nikak. nade, in sicer že po načinu odgovora na prvo interpelacijo.

Zaključujem z besedami:

Staro načelo je državnikom vseh narodov in držav, da javno življenje zahteva moči in trdne volje, toda moč in trdna volja morata biti združeni z enakopravnostjo in pravičnostjo.

Mi zahtevamo, da se tam doli trdna volja ne obrača samo proti nam, ampak tudi provzročevalcem nemirov. Prepričate se, da nismo mi volkovi, ampak oni drugi. Tam doli v Primorski so tla votla, izpodjedena in razorana; moglo bi priti do prekucije, pred kakoršno naj nas obvaruje Bog. Zato pravim: Cavaent consules, ne Austria quid detrimenti capiat! S tem sem završil. (Živahna pohvala in ploskanje na desni. — Govorniku čestitajo.)

Krivi smo, ker smo živi!

Težke dni in še teže nadloge mora prebijati naš narod po Istri: zarotilo se je proti njemu vse, kar ima moči, a on se opira le na svoje pravo, na svoje ljudsko dostojanstvo, toda jedno in drugemu gazijo nasprotniki.

Ob voltvah se je moralo umakniti na stotine naših volilcev, ne da bi bili oddali svoj glas, pred oboroženo silo ali pa besno druhaljo. Velike večine naše vidile so se po krivici potisnjene v manjšine; dvesto tisoč Hrvatov in Slovencev je moralo dopustiti, da jim še ne stotisoč Italijanov odjemljejo jednega poslanca, a to vse, ker se je nekemu hotelo tako, ker se je moralo dokazati, da je Istra . . . po večini italijanska. Kjer-koli so se naši prikazali v italijanska mesteca, da bi izvršili svoje volilno pravo, bili so žrtve italijanskega nasilja, in napadali so se ljudje, ki so prišli v mesto po svojih rednih opravkih; in ko so prišli naši ljudje, da bi pozdravili prvega svetovalca krone, bili so izžvižgani, kamenani, ranjeni; in kadar oblasti kličejo naše ljudi v mesto na vršenje državijskih dolžnosti, tedaj se ti ljudje ne morejo izogniti napadom, roganju in sličnim činom latinske gospode.

Ali čudno: ako kažemo, da smo Slovenci ali Hrvatje, ako dajemo duška svojem veselju na priberjeni zmagi, ako smo vsikliknili koji „živijo“, bodisi tudi cesarju in kralju, ako smo razobesili cesarsko in narodno zastavo, ako smo zapeli kako narodno pesem — gotovo smo obtoženi radi izzivanja, gotovo je med našimi proganjanih; nasprotno pa morejo Italijani kričati in prepevati, vriščati in napadati, žaliti in zasmehovati — ni jeden las jim ne pade z glave radi tega. Pač pa izvestni organi trde tudi tedaj, da oni drugi so nedolžni, da Hrvatje kale mir in izzivljejo.

To je tisti stari pregovor o volku, ki toži, da mu je jaguje skalilo vodo.

Ako se veselíš, kakor je prirodno vsakemu človeku, postajaš izzivalen; ako se braniš, kadar si napaden, krivda je na tvoji strani; v tem in onem slučaju morajo Hrvatje in Slovenci poplačati račun.

Ali s tem, da nas mrzite in tožite, zapirate in obsojate, da nam uničujete gospodarstvo ter unesrečujete naše rodbine — s tem, vedite vi, ki vedrite in oblačite danes nad Istro, nas vendar ne zastavite na potu, na kateri nam kaže sama priroda: na potu samoobrane, napredka, zavesti, gospodarske neodvisnosti in moralne svobode! Gospoda, to je zakon morale, da mi korakamo naprej, da se dvigamo, da odkladamo se sebe težki jarm tujinstva, da postajamo zavedni svojega človeškega in narodnega ponosa.

Pojedince morete uničiti, naroda nikdar! Latini se jeze najbolj, ako naši ljudje, prišedši v italijansko mesto, govore, pevajo in opravljajo svoje posle v svojem materinem jeziku. Saj smo videli, kako so se spuntali radi nemih tabel; kako je

še le, ko čujejo živo besedo našega človeka! Žalibog, da so bila pri tem sodišča, glavarstva, davčni uradi itd. prave šole italijanskega jezika za naše ljudstvo. Danes ne sme več biti, tako; danes hoče tudi vaš človek, da govori po svoje z glavarjem, sodnikom in vsakim, katerega pomaga plačevati tudi on. Ali je to krivično? Ne, nikakor ne!

Zato Italijani mrze slovenske in hrvatske, uradnike, duhovnike, odvetnike, zdravnike in vso inteligencijo našo, ker ista dovaja narod do zavesti, ga poučuje o njega pravicah, mu svetuje, kako bi se mogel povzdigniti in se osvoboditi od nasilnikov in pijavk. Ali je prepovedano to? Nikakor ne! „Dobro“, pravijo Latini, „imejte svojih šol, imejte svojih odvetnikov, svojih duhovnikov itd. v Kastvu in Podgradu, v Dolini itd., ali ne smete jih imeti v Poreču, Pulju, Labinju itd.“

Ali gospoda latinska, roko na srce, pa recite nam: kaj briga to vas, ako Medolinec v Pulju, ali Badernjan v Poreču govorita hrvatski s sodnikom ali glavarjem? Ali zgubiti kaj vi s tem, ako hočemo tudi mi uživati isto pravico, katero uživata tudi vi? Do tega imamo pravico, ker smo božja stvar, ker smo ljudje, ker smo državljani, ki plačujemo davek v krvi in denarju!

Ako pa res nočete, o gospoda latinska in vaši zaščitniki, da nas vidite in čujete po mestih vsaki dan, ako nočete, da se srečujemo ob vsakem koraku: ločite nas! Dajte nam naših občin izven mest, sodišč, glav., davčnih uradov, šol in cerkev, potem drugih potrebnih oblasti — videli bode, da bo mir. Eno ali drugo: ali nam mora biti svobodno, da brez strahu prihajamo v mesta, ali pa morajo ven iz mesta vse kompetentne oblasti!

Po „N. Slogi“.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 26. maja 1897.

K položaju. Adresni odsek je nadaljeval včeraj podrobno razpravo o adresi večine. To priliko je porabil grof Badeni, da je povedal svojo misel o sedanjem položaju. Britko je zvenela že izjava, da bi raje govoril v zbornici, ali govoriti mora v odseku, kjer je to še mogoče, dočim ni vablivo za vlado, da bi se oglašala v zbornici ob takih dogodkih. — Povedal je, da se vlada ne more indentifikovati z adresno večino, pa tudi z ono manjšino ne. V prestolni govor se je vedoma uvrstil odstavek o avtonomiji. Vlada hoče slediti tej misli in jo tudi izvršiti. V to je ne silijo politički vzroki, ampak stvarni, namreč potreba, da se razbremeni državni zbor. Minister odklanja misel prevrata ustave, kar pa ne izključuje ustavne premenbe ustave. Prestolni govor boše jedino vodilo vladi in se ista ne da odriniti od nikogar od te smeri.

Kakor vidimo, je bil odgovor Badenijev dokaj odločen; obstrukcionistom je bil to miglje, da ne dosežejo svojega namena, da se ne porušijo. Uriva se nam torej misel, da mora imeti grof Badeni jako trdno zaslombo na odločilnem mestu in se nam vidi jako verjetna vest, ki jo priobčuje včerajšnji „Slovenec“, da je namreč grof Badeni minolega petka v Budimpešti ponudil cesarju ostavko vsega ministerstva, a da vladar ni kratko ni malo ni hotel niti čuti o tem, češ, da naj se levica le iztgoti! Zajedno pravi „Slovenec“, da so se izdale jezikovne naredbe izrecnim dovoljenjem krone. — „Politik“ piše zopet o nastopnih besedah, ki jih je baje izustil naš cesar nedavno v Požunu: „Liberalna stranka je delala od nekda, s prav redkimi izjemami — zoper interese Avstrije“. „Piccolo“ pa javlja, da je grof Badeni pooblaščen od krone, da more razpustiti zbornico, ako bi se mu videlo to potrebno, ter da sme zaustaviti pogajanja z Ogersko. Ako so utemeljene te vesti, potem more računati opozicija, da ima proti sebi vse drugačno moč, nego je grof Badeni.

„Pasti mora jeden ali drugi!“ — „Vsaka moč mora biti združena z jdnakopravnostjo in pravičnostjo!“ V svojem izbornem govoru o razmerah na Primorskem je navel g. dr. Žitnik gori navedeni dve gesli, nasprotni si diametralno. Prvo geslo je izustil nekoč neki italijanski poslanec; o drugem pa je rekel dr. Žitnik, da je jedino ono sposobno biti regulatorjem v javnem življenju. Dobro je bilo, jako dobro, da je naš govornik v zbornici poslancev vsporedil geslo Italijanov in Slovanov, kajti s tem je dal parlamen-

tarcem na roko pripomoček, da morejo soditi, kdo da je kriv na razmerah na Primorskem: ali oni, ki hoče, da bodimo vsi jednaki, ali pa oni, ki hoče, da jeden bodi kladivo, drugi pa nakoval! Iz gesla, ki vodi nas, veje duh pravice in svobode, iz gesla nasprotnikov veje duh tiranstva na jedni strani, a duh tlačanstva na drugi. Duh pravice, svobode in enakosti pred zakonom je duh moderne in pravne države; duh nadvladja državljana nad državljanom znači pa nasilstvo in duševno robstvo, kakoršnemu ne sme biti prostora v moderni in pravni državi! Nočemo vpraševati, kje da je pravica in resnica? Ali vprašati moramo, ker se gospoda tako radi sklicujejo na kulturo in svobodnostno mišljenje svoje: kje je srednjeveštvo, kje mračnjaštvo?!

Gosp. posl. dr. Žitnik je dal odgovora na to vprašanje! Ako je torej res, da Avstrija hoče veljati za moderno in pravno državo, potem smo mi prijatelji in podpiratelji te države v nje svrhah in ciljih, ne pa oni, ki svojimi zahtevami tirajo naše pokrajine na pota, nedostojna moderne države. Zaključek je jasen: pripomorite, gospodje v parlamentu in v ministerskih foteljih do pravice in svobode onim, ki hočejo biti stebri pravne in moderne Avstrije! Živela svoboda državljanov in proč z mračnjaštvom iz temnih dob nekdanjih!

Pogoji za mir. Včeraj so odgovorili zastopniki vlasti v Carigradu na noto porte o pogojih za mir. Dopis poslanikov se zahvaljuje na dovoljenem premirju in naznanja turški vladi, da so poslanki pooblaščen od svojih vlad za pogajanja v sklep miru. Poslaniki predlagajo nastopne pogoje: Turčija ima pravico, da se uredi meja, v kolikor zahtevajo strateški oziri in pa varnost pred udarnjem brigantov na turška tla; ima pravico zahtevati vojno odškodnino, primerno resničnim vojnim stroškom Turčije in finančnim močem Grške; ako bi bilo potrebno, da se obnove državne pogodbe, razveljavljene vsled vojne, se obnovljenje ne more raztezati na one privilegije, ki so jih vlasti svoječasno dovolile Grški.

Kar se dostaje točke o oškodnini, smo pa res radovedni, kako jo rešijo gospodje diplomatje v zadovoljnost obeh strani. To je pač šmentana naloga: nasititi ovco, a trava da bi ostala vendar nedotaknjena. Taka je sedaj naloga diplomatov: zračunati jim je vojno odškodnino, ki bi zadovoljila turškega volka, ne da bi preveč trpela ovca grških financ. Teško pojde, kajti finančijelne moči grške so menda take, da ne bode mogla dati ni velike ni male vojne odškodnine, kamo-li da bi zadovoljile zahtevam tudi jako potrebnih Turkov.

Različne vesti.

Primorski odnošaji in „viši oziri“! Dunajski poročevalec „Slovenca“ piše: „Povdarjati smem in to je javna tajnost, da bi grof Badeni prišel pol poti naproti opravičenim zahtevam slovenskim glede Primorja, toda „viši obziri“ ne dopuščajo tega. Te „više obzire“ pa že pojasnijo primerno naši poslanci o priliki. Slovenski in hrvatski poslanci so v tem vprašanju solidarni“. Čestiti čitatelji morejo ugibati za sedaj o „viših ozirih“.

Nesramnost Čožotov. Iz sv. Križa nam pišejo: V noči minolega petka so se naši ribiči zopet uverili o predrznosti Čožotov. Naši ribiči so lovili na ladijah Stepančiča in Bezina in so prišli v dotiko z Čožoti. O tej priliki so Čožoti zopet zasramovali naše: „Morje je naše in mi imamo svoje poslance (!!) na Dunaju! Vi pa pojedite rezat travo, možtri diščavi!“

Tako se vedejo ti gladni Čožoti in še zasramujejo naše ljudi v zahvalo, da se tu rede. Kar gospodarje se čutijo v naših vodah in pred njimi naj bi se umaknili domačini???

Mi opozarjamo zopet slavne oblasti na tako drzno vedenje Čožotov, ki mora le še bolj ogorčati itak že razvnete duheve. Oni naši ribiči, ki so zadnjič agitovali za laške kandidate, pa vidijo sedaj, da Čožoti računajo na pomoč Mauronerja in družbe, da so torej tržaški poslanci zastopniki interesov Čožotov, ne pa vaših, ki ste domačini in okoličani. Ali vam tudi to še ne odpre očíj?

Za družino pok. sourednika Avgusta Kermavnerja darovali so: Ivan Hribar, župan ljubljanski 5 gl., dr. Gustav Gregorin 5 gl. in Vrbanov 2 gl.

Radi današnjega praznika izide prihodnja številka „Edinosti“ v soboto zjutraj ob navadni uri. Imenovanje oziroma premeščenje. Voditelj policijskega komisarijata pri sv. Jakobu, g. viši komisar dr. Mahkovec, je premeščen na okrajno glavarstvo v Kotoru, a na njegovo mesto pride konceptist dr. Bissotto.

Mestni svet tržaški je imel predsinocajem svojo X. sejo. Po odobrenju zpisnika zadnje seje je prijavil župan Dompieri, da je odredilo Njegovo Veličanstvo, da se predsedništvu mestnega sveta prijavi zahvala na izrazu sožalja povodom smrti vojvodinje Alençon. Med raznimi drugimi prijavami je bila tudi ta, da je ministerstvo za notranje stvari odbilo utok občine zoper naredbo namestništva, s katero se je razveljavil sklep mestnega sveta glede neodobrenja izvolitve g. Nabergoja mestnim svetovalcem. Ta sklep ne more imeti nikakih pravnih posledic. Zbornica je vsprejela predlog svetovalca Piccoli-a, da je uložiti pritožbo na državno sodišče zoper omenjeno naredbo ministerstva. — Na to so se vršile dopolnilne volitve v nekatere odseke. Seveda ni nobenega slovenskega imena med izvoljenci. V tajni seji, ki je sledila javni, so ukrepali o raznih osebnih stvareh.

Odpor in vedno odpor. Znano je že, da naši mestni gospodi ne imponujejo vsi odloki vseh oblasti. Naj je krivica še tako jasna, oni ne odnehajo nikdar in za nobeno ceno od svojega „Non possumus“. To so pokazali tudi v predsinocajni seji. Ves svet je na jasnem, da je večina mestnega sveta storila hudo krivico z neodobrenjem izvolitve Nabergoja: da se je pregrešila proti politični moralji, proti načelu parlamentarizma in proti volji volilcev. Z ozirom na to krivičnost je namestništvo razveljavilo oni sklep večine mestnega sveta in tudi ministerstvo za notranje stvari je odbilo zoper namestništvno naredbo uloženi rekurz. Ali gospoda se ne udajo. Ne imponuje jim ni sodba javnosti, ni sodba oblasti. Oni hočejo vztrajati v svojem odporu ter tirati stvar pred državno sodišče, ne zmené se za to, da so prejeli že toliko moralnih pljusk od tega visokega mesta. — Kakor znano nastopa vsikdar svetovalec Piccoli kakor glavni tolmač mestnega statuta, kadar treba zagovarjati krivice, storjene v imenu tega statuta. Tudi predsinocajem je bil ta gospod predlagatelj, da se uložijo rekurz na državno sodišče. Utemeljuje svoj predlog je mož jezdit svojega starega konja o pravicah in avtonomiji občine, ki se je baje kršila po namestništveni naredbi. Toda mož noče pomisliti, da pravica ni več pravica, ako se v nje imenu vrši krivica; da avtonomija ima pravico do obstanka le tako dolgo, dokler se ne zlorablja za nasilstva, ter da je avtonomije vreden le oni, ki jo ume izvrševati v nje pravem vzvišenem duhu. Nikdar pa ne sme avtonomija služiti v pretvezo krivičnom činom le jedni stranki na korist. Zlorabljen avtonomija je zgubila pravico do obstanka se stališča moralje, pravičnosti in javnega interesa. Saj vidimo sedaj na Dunaju: parlamentarizem, ki ubija samega sebe, ki gazi v blato svoje vrhno načelo, tak parlamentarizem je zdrel za koso. — Gospodje naj nam nikar ne govorijo o nevarnosti, v kateri se baje nahaja avtonomija občine! Ako je res taka nevarnost, izzvali so jo le oni sami. Pokažejo naj, da umejo zmerno, pravično in objektivno uživati dobrote avtonomije in gotovo ne pride nikomur na misel, da bi hotel spravljati isto v nevarnost. Glavni steber avtonomije pa je: vera in zaupanje vsega prebivalstva v dobroto avtonomije. Ta vera pa se mora porušiti, ako vidi prebivalstvo, da avtonomija ne ume biti — pravica! Sodečim s tega stališča vidimo še le, kako nevarna je avtonomiji ta večni odpor proti pravorekom pravičnosti.

Ali je življenje res krivda? V očeh naših nasprotnikov smo Hrvatje in Slovenci zločinci že zato, ker hočemo — živeti. Ne le borno človeško življenje, življenje političnih helotov, ampak polno življenje, življenje pravice in svobode, življenje enakopravnosti. Ali je to res takov zločin, da bi mogel opravičiti vso divjo gonjo proti nam? Ne, želja po življenju ni nikaka krivda! To željo je Bog usadil v naša srca! Življenje je dar božji, a kar je došlo od Boga, to ne more obsezati nikake krivde! Pravica naša do življenja je zapisana v veliki knjigi božjega stvarstva, a zločinci in krivičneži so le oni, ki hočejo delati korekture v tej knjigi! S to knjigo v roki si hočemo izvojevati in

zagotoviti življenje, bodi to ljubo ali ne, vsem velikim in malim gospodom!

Doneški za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu:

Gosp. Jožef Hajpel je daroval 2 kroni. Gosp. Ivan Šiškovič iz Kozine je nabral dne 16. t. m. v veseli družbi povodom svojega imendana v Klemenčevi gostilni 5 kron in v Dobrilovi gostilni 3 kron 60 stot. Ukupej torej 8 kron 60 stot. Balinčari na Proseku 3 krona.

Sežanska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda bode imela svoj letni občni zbor dne 30. maja 1897. l. ob 4 uri popoldne v prostorih gospe Franje Guličeve s sledečim dnevnim redom: 1.) Pozdrav predsednice. 2.) Poročilo blagajničarice. 3.) Poročilo tajnice. 4.) Volitev odbora. 5.) Volitev zastopnic na glavno skupščino družbe. 6.) Predlogi.

Nadškof sarajevski dr. Stadler se je že povrnil iz Lakrume. Na radost naroda hrvatskega je popolnoma ozdravel visoki cerkveni dostojanstvenik. Na povratku preko Reke je obiskal škofa v Senju in potem je odšel v Zagreb. Sedaj obišče tudi velikega škofa Strossmayerja.

Odbor „Slovenske čitalnice“ v Trstu pozivlja vse častite gg. društvenike na glavni zbor, ki bode v soboto dne 29. maja 1897. ob 8. uri zvečer z sledečim dnevnim redom: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka društvenih računov. 5. Posamični predlogi in interpelacije. 6. Volitev predsednika in odbora. 7. Volitev treh pregledovalcev računov.

Hrvatsko slavje na Dunaju v proslavo zmage na volitvah na Hrvatskem so improvizirali Hrvatje, bivajoči na Dunaju. Komersa so se udeležili tudi nekateri slovenski poslanci. Navdušenje je bilo splošno in vse je navdajala nada, da je slednjič došel čas, ko je skušana zloga posvetila Hrvatje za pravo patrijotično delo. Tej duševni dispoziciji — tako poročajo z Dunaja „Hrvatski domovini“ — bile so kakor olje v ogenj ognjevite besede dičnih slovenskih poslancev Žitnika, Kreka in Pogačnika, ki so čestitali hrvatski mladini, da se more danes radovati na zmagi, ki jo je izvojevala zloga — zloga, ki je jedina rešitev nam Hrvatom in Slovencem. Ali kako je še le bilo, ko je nastopil istrski sokol Spinčić! V vznemljenem govoru je opisal našo borbo v Istri, reki da je le divni zlogi med Hrvatli in Slovenci pripisati vspeh, ki je ovenčal naše delo. Pa še jedno: jeklenost značaja!

Iz Gorice nam pišejo: Neki odlični goriški Lah očita svojim someščanom, da so zgrešili pravo pot in jim priporoča, naj bodo previdnejši in naj ne kažejo svojega sovraštva do Slovencev, ampak naj se nam rajši dobričkajo in naj bolj prikrito delujejo za svoje namene.

Nekateri lahonski trgovci in drugi so tudi dozdaž že imeli to taktiko, da nam so se kazali prijazne in nepristranske in podarjali so celó za božičnice „Slogine“ šole, da so bili potem objavljeni in priporočani v časopisih. A kadar smo jih potrebovali v borbi za svoje politične pravice, — bili so vedno z nasprotniki in zoper nas. Zdaž pa se kaže, da hočejo splošno nastopiti to hinavsko pot. Oglasaajo se že pomirovalni „misijonarji“. Celó v zagriženem „Corrieru“ in v „Sentinelli“ se razodeva ta obrat. Vsi laški trgovci in drugi si prizadevajo, da bi oprali svojo krivdo na poslednjih dogodkih zoper Slovence. Vsaki dokazuje, da je nedolžen, da je tudi on — Slovenec itd.

Vsi iščejo zveze, da bi se zopet zlizali s Slovenci. Naročajo si „Sočo“, ponujajo jej oglasov, iščejo posredovalcev, odstranjujejo laške napise in napravljajo slovenske; celó zabavljajo brez svoje laške prijateljje, da bi se bolj prikupili Slovencem. Ne sramujejo se nobenega sredstva.

Nas pa to ne sme omamiti, nikakor ne. V tem tiči za nas velika nevarnost. Razmere so take, da se je bati — korupcije!

Kako lahko je dobiti med nami izdajic! Videli smo o volitvah in o mnogih prilikah in že zopet zdaj slišimo med nami odločnih zagovornikov lahonov in koristolovcev.

V naših narodnih društvih je lahonov; med oglašji v časopisih, pod napisom „svoji k svojim“, vidimo udov „Lege nazionale“ in naših očitnih na-

sprotnikov. Čuti je izgovor, da vsaki mož je dober, ako si ga pridobimo. Mi ne sodimo tako. Taka popustljivost more le slabo uplivati na moraló, na volitve in na rodoljube, ki se vedno odločno borijo in žrtvujejo za narod?!

Kdor zastopa in spreminja narodnost po svoji koristi, nam je bolj škodljiv, nego očitni nasprotnik, ker nas le izkorišča in pospešuje narodno sprijenost. Bodimo torej previdni in ne dajmo se motiti po novi hinavski taktiki narodnih nasprotnikov naših.

Torej pozor! kdor je res naroden!

„Dramatično društvo“ je imelo minole sobote svoj občni zbor v Ljubljani. Predsednik gosp. dr. Tavčar je povdarjal, da se je pričelo nabiranje mesečnih prispevkov, da se pokrije neki stari dolg. G. dr. Tekavčič je prečital poročilo intendantice o minoli sezoni. Zadovoljstvom smo posneli, da je društvo poslalo dve moči v gledališko šolo v Monakovo. Društvo je dobilo podpore od dež. zbora kranjskega in od mesta ljubljanskega. Posebna zahvala se je izrekla tudi ravnatelju narodnega gledališča v Pragi, g. Antonu Šubertu, ki vsestranski podpira naše slovensko gledališče. V znak zahvale je bil ta gospod imenovan častnim členom društva. Tem malim podatkom ne vemo pridodati drugoga, nego iskreno željo, da bi se posrečilo „Dramatičnemu društvu“ vzdržati slovensko gledališče v Ljubljani na višini kulturnega zavoda.

Odhod „junakov“. Junaki italijanski, ki so bili šli na bojišče grško-turško borit se baje za osvobojenje krščanstva od pritiska turškega, se kažejo v vedno „lepši“ luči, čim več poročil dohaja o vedenju te — sitvenia verbo — so drge. Sosebno v odhodu iz Epira je pokazala grška vlada, da komaj čaka, da se iznebi teh svojih „rešiteljev“. Ob odhodu italijanske legije je prišlo namreč do krvavih pretepov. — Kakor že rečeno: grška vlada je kar hrepenela, da čim prej odpravi se svoje zemlje te laške junake in je odredila zato, da se morajo brez odloga ukrcati v Epiru. Toda „junaki“, ki so prišli na Grško po vse kaj drugega, ne pa borit se za svobodo in krščanstvo, niso hoteli ni čuti o takojšnjem odhodu, ampak zahtevali so, da naj jih poprej odpeljejo v Atene. Toda vlada je bila tega menenja, da ima v Atenah itak že preveč nevarnih in sumljivih življov, in je razorožila Italijane. V pristanišču je prišlo do poboja med Italijani in meščani. V poboju sta bila umorjena dva Italijana, 6 pa je bilo ranjenih.

Ladijo, ki je odvela Italijane v Brindisi, sti spremljali dve vojni ladiji. Vzrok, da so se Italijani tako branili vrniti se v domovino, je bil tudi ta, da je bilo med njimi navadnih begunov!

Lepa sodrga je morala biti torej to, ako je grška vlada smatrala za potrebno, da jo vojne ladije eskortirajo z grške zemlje! Prav kakor roparje! In na tako sodrgo je bil še penosen „Indipendente“, in je takim subjektom ovijal okolu glave glorijolo „junaštva“. Ali ta italijanska gospoda res nimajo nobenega zmisla več za svojo narodno čast in dostojanstvo? To je pač razločen znak propadanja in degeneracije. Zaslovelo je res po vsem širnem svetu, to italijansko junaštvo!

Brat ustrelil sestro. Minolo nedeljo se je dogodil jako žalosten slučaj v nekem predmestnem gledališču v Berlinu. V gledališču je bilo kacic 4000 oseb, ki so gledale, kako se producira glasoviti strelec Klüger. Njegova 20letna sestra je držala v svojih rokah ali na ramenih različnih predmetov, v katere je streljal brat.

Vsikdar je pogodil in sestri se ni nikdar dogodilo kaj zlega. Toda minole nedelje je sestra hkratu zaklicala bolestno, kajti bratov strel jo je zadel ravno v usta. Zgrudila se je okrvavljena in mrtva.

Voda Beaufort - Spontin

iz vreleca v

Neudorf-u pri Karlovih varih

je najboljša in najzdravejša pijača, ker razven dvojno ogljenčeve kisline od magnezije ima v sebi tudi 32% naravnega ogljenčevega kislica.

Zastopstvo za Trst, Istro in Primorje

Siegfried Hochwald

TRST — Via Giotto — TRST.

Najnovije vesti.

Dunaj 26. (Zbornica poslancev.) Uloženo je poročilo adresnega odseka o načrtih manjšine. Posl. Gross je protestiral proti postopanju predsedništva v zadnji seji glede glasovanja o predlogu Kaizlovem. To da je bil čin nasilstva. Govornik je stavil nekoliko predlogov za popravo nekaterih mest v zadnjem zapisniku. Zajedno je predlagal, da se glasuje o tem po imenih, eventualno tajno. Sličnih predlogov sta stavila poslanca Sylvester in Funke. Potem se je glasovalo po imenih, da-li je tajno glasovati o predlogu Grossovem. Vse predloge stavljene po dru. Grossu, je zbornica odklonila.

London 26. Iz Aten javljajo: Tu se jelo zopet pojavljati sovražno mišljenje proti onim osebam, katerim pripisujejo odgovornost na vojni. Čuje se, da nameruje vlada uvesti preiskavo.

Bukarešta 26. Prestolonaslednik je obolel za pljučnico.

Carigrad 25. Ker so sporočili konzuli v Volo, da se je bati, da bi se od turške strani na tamošnjem carinarskem uradu zaplenjalo ptuje blago, zahtevali so poslaniki danes na porti, naj se spoštuje tako blago.

Trgovinske brzojavke in vsti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.44 7.45 Pšenica za maj-juni 1897 7.71 do 7.72 Oves za jesen 5.26-5.28. — Rž za spomlad — — — — —. Koruza za maj-juni 1897. 3.61-3.62 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.20-8.25 od 79 kilo. 8.25 8.30 od 80 kil. f. 8.35-8.40., od 81. kil. f. 8.40 8.45 . . . od 82 kil. for. — — — — —. Ječmen 5' —8' — prosa 5.75-6.20.

Pšenica: sredne ponudbe, povpraševanje omenjeno trg miren ali cene stalne. Prodalo se je 20000 met. st. Vreme: dež.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 11.65 do ——. Novi po f. 11.72 1/2.

Praga. Centrifugal l. o. novi, postavljene v Trst s carino vred odpošiljator precej f. 32 — — — — — Concasse 3s — — — — — Četvorni 34 — — — — — 34.25 V glava sodili 38/50 Jako sta na robe primanjkuje.

Havre. Kava Santos good average za maj 46.75 za september 47.75 mirno.

Hamburg. Santos good average za maj 37.75. za september 38.75. za december 39.50 za marc 40. — — — — — mirno.

Dunajska borza 23. maja 1897.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.05	101.95
" " v srebru	102.15	101.95
Avstrijska renta v zlatu	122.80	122.95
" " v krunah	100.85	100.85
Kreditne akcije	362.50	361.25
London 10 Lat.	119.50	119.50
Napoleoni	9.52	9.52
20 mark	11.72	11.72
100 italj. lir	45.35	45.35

Št. 916.
O. š. sv.

Razpis učiteljskih služb.

V tem šolskem okraju razpisujejo se sledeče službe:

1. Nadučitelja-voditelja dvorazrednice v Štanjelu;
2. Učitelja-voditelja jednorazrednice v Gabrovici pri Komnu, v Štomažu, na Vatovljah;
3. Učitelja v Komnu, Povirju;
4. Učiteljice v Kostanjevici, Štanjelu in Zgoniku. Dohodki so določeni v deželni postavi 4. marca 1879 odnosno 15 oktobra 1896.

Prošnje s postavnimi svedočbami in sicer gledé prošilcev iz drugih okrajev potom c. kr. okrajne šolske oblastnije, je vložiti do 15. julija 1897 pri podpisanem.

C. kr. okrajni šolski svet.

Sežana 15. maja 1897.

Predsednik:

Schaffgotsch.

Zobobol olajšujejo zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)

katero so bilo odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k Vis prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje **Štefanije** Stoklenica velja 20 kr.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju.) Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

- 6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
- 8.30 " v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
- 4.40 popol. v Hrpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
- 7.30 " v brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.
- Lokalni vlak ob praznikih
- 2.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

- 8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
- 9.45 " iz Pulja, Rovinja.
- 11.15 " iz Hrpelje, Ljubljane, Dunaja.
- 7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
- 9.45 " brzovlak iz Pulja, Rovinja, Lokalni vlak ob praznikih:
- 8.35 popol. iz Divače.

V soboto dne 29. maja se odpre Kopelj Buchler

nasproti

Loydove palače.

Pozor na brate Ribarić!

Podpisani je odprl v svoji hiši krčmo, ul. Porta, 1, uhod ul. Conti, za Holtom. Toči pristna črna in bela vina istrska in dalmatinska I. vrste. Drži pivo Dreherjevo v sodčkih in steklenicah. Kuhinja je izborna, vedno z jedili preskrbljena. Postrežba je točna. Strankam dadó se kosila in večerje. Oddaje se vino tudi na dom v sodčkih po 28 l. — po dogovoru. Nadejaje se mnogobrojnih posetov od strani sorjakov, zahvaljuje se prav srčno njim udani **Mihovil Ribarić.**

Zdravljenje krvi
Čaj „Tisobérni ovet“ (Milleflori). Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljanje, stoji 50 nš, ter se dobiva v odlikovani lekarni **PRAXMARER „Al des Mori“ Trst, veliki trg.**

OLJE.

Posilja se od 5 litrov naprej in na debelo. Naj fineje olje. Posilja se od 5 litrov naprej in na debelo.

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)
Ima se veliko korist in velik trud se prišpara, ako se poslužuje pri l. spediciji in slov. firmi za olje, kis in mlo. Postrežba je točna, hitra in vrči se tralni. Prezemajo se pošiljavo za celo Primorsko, Kranjsko, Štajersko in Trst prosto na dom, ostavi vró na domu brez are. Jedilno olje l. 28 nš., fino 32-36 nš. l., finejše 40 namizno pol fino po 44-48 namizno fino po 52-56 in 60 nš. l., ekstrafino 64-72 nš. l. — Kis vinski in ciperski po jako nizki ceni. Milo kuhinjsko 18 nš. K., fino 24, finejše 26-28 nš. K. Velika zaloga mila (žajfe) za toaletto po zmernih cenah. Udani **Anton Širca**

Kolesa DIANA (Dürkopp)

nadkrilujejo tudi letos vse druge. Število izdelovalcev 4000. Izdeluje se vsako leto 50.000 strojev. Materijal izvrsten: vsled tega zelo trpežen. Precizno delo, dosedaj še ne prekoseno, zato lahkega teka.

OBLIKA JAKO ELEGANTNA. Zastopstvo za Trst in okolico:

 Josip Egger TRST Piazza della Caserma 3

Liniment. Capsici comp. s sidrom
iz Richterjeve lekarne v Pragi, pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nš., 70 nš. in 1 glj. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot **Richterjev liniment s „sidrom“** ter naj se previdnostno vsprejmejo le tako steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.
Richterjeva lekarna „Pri zlatem levu“ v Pragi

Hôtel Fischer, Kamnik, Kranjsko.
Ponižno podpisani slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je s 1. majem letos obče znani **Hôtel Fischer** v mestu Kamnik, najprijetnejšem zavetišču in kopališču prevzel zopet v lastno režijo.
Priporočuje se slavnemu občinstvu za obilni obliak naznanja, da bodo skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izbornim vinom, z vedno svežim pivom, z dobro, ukusno, gorko in mrzlo kuhinjo.
V hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, kakor tudi letna stanovanja za ptujce.
S spoštovanjem **Fran Fischer**

C. kr. dvorna tovarna orgelj bratov Rieger
v Jägerndorfu avstr. Silezija.
Zastopstvo v Budimpešti, VII., Garay- utca št. 48 v lastni hiši.
Dobre, cene cerkvene orglje pod jako ugodnimi pogoji.
Katalog za orglje zastonj.

Svečar v Gorici **J. KOPAČ** Solkanska cesta št. 9.
priporoča velečastitemu svečenstvu, cerkvenim upravam, ter slavnemu občinstvu pristne **Voščene sveče**
kilogram po 2 glj. 45 nš.
Ha so one sveče, koje nosijo protokolirano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.
Sveče slebeje vrste za pogrebe in postransko rasvetljavo cerkva dobivaje se po jako nizkih cenah.
Prodajem tudi tamijan za cerkve:
Lacrima najfineji klgr. po glj. 1.20
 običajni " " " 1.—
Granis " " " —.60
Blago pošilja se na vse strani avstro-ogerske monarchije poštne prosto.

Riunione Adriatica di Sicurtà
24-2 v Trstu.
Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na živenje v vseh kombinacijah.
Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892
Glavnica društva glj. 4,000,000—
Premijsna rezerva zavarovanja na življenje 13,326 348-98
Premijsna rezerva zavarovanja proti ognju 1,632,248-22
Premijsna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49,465.07
Rezerva na razpolaganje 500,000—
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) 338,822.42
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) 243,331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje 500,000—
Občna rezerva dobičkov 1,187,164.86
Urad ravnateljstva:
Via Valdirivo, br. 3 (v lastnej hiši).

FILIJALKA C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.
V vredn. papirjih na 4-dnevni odkaz 2 1/2% 30-dnevni odkaz 2 3/4%
8- " 2 1/2% 3-mesečni " 2 1/2%
30- " 3% 6- " 2 1/2%
Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstr. velj., stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 5. febrara, 9. febrara in odnosno 2. marča t. l. po dotičnih objavah.
Okrožni odel.
V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti.
Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Grader, Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljana, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov
Kupuja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1/100 provizije.
Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.
Predujmi.
na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.
Vložki v pohrano.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodb.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banko italijansko v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem cursu.
Trst, 2. febrara 1896.